

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH NA TÉMA ...

VEJPRNICKÉ POVĚSTI

Petra Černá

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH NA TÉMA ...

VEJPRNICKÉ POVĚSTI

Petra Černá

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Zadání BP – vložit originál

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

Mé poděkování patří především vedoucí ateliéru Kniha a tvarování papíru MgA. Mgr. Petře Soukupové za odborné vedení a cenné rady při vypracování mé bakalářské práce. Dále bych ráda poděkovala pracovníkům Obecního úřadu ve Vejprnicích za jejich ochotu a poskytnuté archivní materiály.

Obsah

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	7
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	11
3 CÍL PRÁCE	13
4 PROCES PŘÍPRAVY	14
5 PROCES TVORBY	15
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	17
7 POPIS DÍLA	18
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	21
9 SILNÉ STRÁNKY	22
10 SLABÉ STRÁNKY	23
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	24
A) Knižní a periodická literatura	24
B) Internetové zdroje	25
12 RESUMÉ	26
13 SEZNAM PŘÍLOH	27

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Už jako maturitní práci při studiu oboru Grafický design na Střední odborné škole obchodu užitého umění a designu jsem si vybrala experimentální knižní objekt. Vytvořila jsem knihu na téma Evoluce, při které jsem vymyslela netradiční vazbu. Objevila jsem také kouzlo starých knih a chtěla jsem se je naučit restaurovat.

Proto jsem si vybrala jako pokračování mého studia ateliér Kniha a tvarování papíru. Velice oceňuji, že jsem měla při studiu toho oboru možnost získat velké množství praktických zkušeností se základními technologiemi výroby knihy, naučila jsem se knihařské řemeslo a mám možnost vyrobit si tak autorskou knihu. Také jsem se naučila dívat se kolem sebe, vnímat jinak okolí a v každém předmětu vidět materiál pro svoji práci. Dnes vnímám knihy jako umělecká díla. Velký vliv na moji práci měla samozřejmě výuka, objevování nových technologií a výtvarných technik. Při každé klauzurní práci jsem měla možnost ukázat, co jsem se naučila. Tyto práce mi daly možnost se vždy zamyslet nad výběrem různých vazeb knihy a vyzkoušet různé techniky provedení ilustrací.

Jako svoji první klauzurní práci jsem vytvořila leporelo s názvem Cesta do robotárny. Inspirací pro tuto práci mi byl fascinující svět robotů. Moje práce byla cesta imaginární továrnou na roboty, ve které se produkují humanoidní roboti, pomocníci v domácnosti, společníci s nadprůměrnou inteligencí. Cílem mojí práce bylo nahlédnout do světa robotiky a zamyslet se, kam až by mohl dojít její vývoj. Pro realizaci této práce jsem použila experimentální ruční tiskové techniky za použití nejrůznějších materiálů např. kolečka ze starých budíků,

matice, síťky od ovoce, bublinkové fólie, alobal, podložky, vyřezaných částí z lepenky a papírů. Vše bylo tištěno ručně za použití černé tiskařské barvy a knihařské kosti. Knižní objekt jsem zpracovala jako leporelo, svázané z dvaceti výtisků za použití knižního plátna černé barvy.

Zadání druhé klauzurní práce byla Interaktivní kniha o Plzni. Při hledání podkladů k této práci jsem objevila knihu Pověsti z kraje pod Radyní od Vladimíra Havlice. Protože mám ráda staré legendy, báje a pověsti o tajuplných místech a zákoutích vybrala jsem si za cíl práce Pověst o strašlivém Radoušovi, který žil na hradě Radyně.

Jednalo se o dětskou interaktivní knihu, která díky svým 3D pohyblivým částem byla částečně hrou a měla děti zaujmout a samozřejmě poučit a seznámit je s touto pověstí. Ilustrace pastelkami byly voleny barevné, veselé a jednoduché, tak aby byly pro děti zajímavé. Použila jsem harmonikovou knižní vazbu. Cílem mojí práce bylo přiblížit pověst i nejmenším čtenářům.

Jako semestrální práci prvního ročníku jsme tvořili potahový papír pomocí razítka vyrobeného z lina. Naučili jsme se také vyrábět nejrůznější krabičky a obaly.

Dále jsem se zúčastnila v prvním ročníku kurzu materiálového tisku. Tato technika mě velmi oslovila a snažila jsem se jí dále rozvíjet. Zkoušela jsem na tuto techniku používat nejrůznější materiály, přírodniny, látky a drobné předměty. Zjistila jsem, že každý předmět může být použit jako tisková matrice. (př. lékařské rukavice).

Inspirací pro moji třetí klauzurní práci byla předešlá klauzurní práce pověst o Radoušovi.

Už jsem zmínila můj zájem o pověsti a staré příběhy. Právě při zpracování této práce jsem zjistila, že i má rodná obec Vejprnice má své pověsti a dlouhou historii. Proto jsem zpracovala několik pověstí do knihy s názvem Vejprnické pověsti. Snažila jsem se, aby kniha působila dobově, kdy se tyto pověsti udály, a proto jsem použila úpravu textu do dvou sloupců jako u starých knih a hřbet i růžky desek jsem potáhla pravou kůží. Pro netradiční ilustrace jsem zvolila postup vypalováním pájkou na dřevo.

Při mé čtvrté klauzurní práci jsem využila získané zkušenosti z kurzu materiálové tisku a vypracovala jsem interaktivní knihu pro děti s názvem Naše lesy. Zde jsem jako ilustrace využila otisk skutečných nasbíraných přírodnin ve svém okolí. Cílem bylo vytvořit částečně naučnou knihu pro děti, kde mají děti možnost se více přiblížit k přírodě a ověřit si své znalosti. Aby byla kniha pro děti zajímavější obsahovala nejrůznější 3D interaktivní prvky, otevírající se okénka, ukryté obrázky a pohyblivé části. Tato moje práce byla součástí výstavy na XV. Trienále umělecké knižní vazby v Západočeském muzeu v Plzni a postoupila do užšího výběru odborné poroty.

V tomto ročníku jsme si také osvojili techniku potahování knih pravou kůží, vytváření reliéfů, ručního zlacení a intarzie. Dále jsme se naučili vazbu podle Bradela s vtlačenou hlubinou drážkou, vazby fotoalb, kde jsme na desky používali alternativní materiály.

Tématem páté klauzurní práce byla ilustrace již vydané dětské knihy Hajánek a Ospalka - pohádky pro nespavce. Jedná se o knihu, která vyšla na základě výtvarně vzdělávacího projektu pro děti. Naším úkolem bylo tuto knihu ilustrovat, vytisknout a svázat. Obsahem knihy byl pohádkový příběh skřítků z lesa. Protože kniha byla určena pro nejmenší čtenáře, zvolila jsem barevné ilustrace za použití otisku přírodnin a další detaily jsem vytvořila pomocí linorytu. Cílem mé práce bylo přiblížit dětem skutečnou přírodu, louku, les. Aby byla kniha pro děti zajímavá použila jsem zde také interaktivní prvky v podobě nejrůznějších vystřižených částí. Naše knihy se staly součástí projektu a byly vystaveny na výstavě ve Státní vědecké knihovně v Plzni.

Svou dosavadní práci v ateliéru Kniha a tvarování papíru bych shrnula jako objevování nových výtvarných technik a specializací týkající se knihařského řemesla. Studium mi otevřelo nové možnosti mé tvorby. Za velký přínos považuji možnost naučit se výrobu ruční autorské knihy, protože v dnešní době digitálních a moderních technologií takových knih už vzniká velmi málo. Důležité jsou pro mě poznatky i z dalších předmětů např. serigrafie, umělecká a klasická fotografie, grafický design obalu, grafické editory, základy modelování, figurální kresba.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma své bakalářské práce jsem si vybrala cyklus tří ilustrovaných autorských knih na téma Vejprnické pověsti. Mým původním záměrem bylo vytvořit knihu o historii naší rodné obce Vejprnice, kde použiji důležité a zajímavé události z obecních kronik. O možnosti nahlížet do těchto kronik jsem se dozvěděla při zpracovávání mé třetí klauzurní práce. Historie naší obce je ale velice rozsáhlá, sahá až do 10. století. Vznik naší obce se datuje v roce 993 v souvislosti se zakládáním břevnovského kláštera knížetem Boleslavem II. Při studování dobových kronik a sepisování důležitých událostí jsem si uvědomila, že nebudu moci v daném čase obsáhnout a sepsat všechny informace, tak aby výsledek odpovídal mým představám. Jen název naší obce se v průběhu historie změnil několikrát, než vznikl nynější název Vejprnice.

„Během staletí a historického vývoje byl název obce několikrát přeměněn. Z počátečního názvu Ojprnice se přeměnil na Oprnice v roce 1235. V roce 1352 na Ejprnice, Eprnice a kolem roku 1405 se název vrátil k předchozímu Oprnice. Konečně od 16. století nese obec dnešní název Vejprnice.“¹

Zároveň jsem objevila ve starých kronikách další velice zajímavé pověsti. Po menším průzkumu mezi starousedlíky obce jsem zjistila, že jsou již dávno zapomenuty. V povědomí občanů se udržuje jen pověst o vzniku názvu naší obce. To mě inspirovalo sepsat všechny vejprnické pověsti a zpracovat rozsáhlejší dílo ve své bakalářské práci. Mojí snahou je zachránit tyto pověsti pro další generace. Vždyť dříve se pověsti předávaly z generace na generaci, lidé si je sepisovali, aby se z nich ponaučili, a dnes již pomalu zanikají.

¹ BUKAČOVÁ, Irena, Jiří FÁK a Karel FOUĐ. *Severní Plzeňsko*. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 1997. Historicko-turistický průvodce. ISBN 80-901877-5-7.

Svoji práci jsem zpracovala jako cyklus tří knih a snažila se pověsti tematicky rozdělit, tak jako se dělí ve světové folkloristice na pověsti démonologické, historické a etologické.

„Pověst je epický útvar lidové slovesnosti, obvykle definovaný jako krátké, fantasticky zabarvené vyprávění s reálnou motivací, které se odehrává v historickém čase a o jehož pravdivosti jsou vypravěč i posluchač přesvědčeni. Akademicky se pověstmi zabývá folkloristika. Pověst je ústní útvar s vysokou variabilitou, která umožňuje přizpůsobení prostředí a podmínkám. Zpravidla je krátká, ale může mít podobu vyprávění s více epizodami. Při sbírání pověstí byl na jejich formu oproti obsahu kladen velmi malý důraz, a často se jednalo pouze o zapsání několika stručných vět, které byli případně použity pro převyprávění příběhů. Pověsti zaznamenávali již od počátku literárního vývoje kronikáři a legendisté.

Ve světové folkloristice je dlouhodobě užíváno rozdělení pověstí na tyto druhy:

- *pověsti démonologické*
- *pověsti historické*
- *pověsti etiologické*

V české a slovenské folkloristice se tradičně používalo dělení na pověsti v užším slova smyslu, které zahrnovali pověsti místní a historické, a na takzvané pověrečné povídky, odpovídajícím pověstem démonologickým.

Démonologické pověsti vypráví o setkání s nadpřirozenými silami, zpravidla vzbuzující bázeň.

Historické pověsti vypráví o dějinných událostech a postavách, ale fakta přizpůsobují lidové mentalitě, vyloučeny nejsou ani nadpřirozené motivy.

Etiologické pověsti vysvětlují původ objektů či jevů a řadí se mezi ně například pověsti o vzniku krajinných prvků či budov, o původu místních názvů.²

Protože bych byla ráda, aby si pověsti přečetly hlavně děti zvolila jsem ve své práci barevné ilustrace za použití materiálového tisku.

² Pověst – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Pov%C4%9Bst>

3 CÍL PRÁCE

Cílem mojí bakalářské práce je vytvoření cyklu tří autorských knih na téma Vejprnické pověsti, které spolu tvoří jeden celek. Hlavní přínos mé práce vidím v záchraně již dávno zapomenutých starých pověstí a snahu přiblížit je dnešní generaci. Knihy by měly částečně vyprávět o historických událostech a postavách a sloužit tak i jako studijní materiál. Protože se v pověstech objevují nadpřirozené bytosti a jevy, připomínají pohádky a mojí snahou je oslovit především dětské čtenáře. Proto jsem se rozhodla použít ve své práci barevné ilustrace vytvořené materiálovým tiskem, aby byly knihy pro děti zajímavé.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Výchozím bodem pro moji práci jsou výpisky z dobových kronik, které jsem měla možnost prostudovat. Všechny pečlivě přepsané pověsti v původním již dnes méně používaném jazyce jsem poté tematicky rozdělila do tří skupin podle definice pověsti a k jaké se vážou události. Poté jsem si prošla, zmapovala a nafotila všechna místa, kde se pověsti odehrávaly. Vytvořila jsem první skici pro pozdější práci s ilustracemi. Inspiraci ke zpracování a výběru ilustrací jsem hledala i v knihách např. Staré pověsti České od Aloise Jiráska, Panna vejpůl a jiné pověsti od Ireny Bukačové, Pověsti z kraje pod Radyní od Vladimíra Havlice, Pověsti starých měst od Heleny Lisické a v jiných.

5 PROCES TVORBY

Prvotním pro mě byla práce z textem. Nechtěla jsem žádnou pověst opomenout a hlavně zachovat texty v původním jazyce, protože i to vypovídá o době, kdy byly sepsány. Proto jsem je přepsala tak, jak byly v kronice uvedeny a to i s drobnými chybami.

Ke každé pověsti jsem si pak přiřadila fotografii místa, kde se pověst odehrávala. Zamýšlela jsem se nad tím, jak budou knihy vypadat, k čemu a komu budou určené. Dále jaké zvolím materiály na jejich výrobu a jaké vytvořím v knize ilustrace. Protože bych byla ráda, aby soubor mých knih sloužil i jako studijní materiál žákům základní školy, chtěla jsem vytvořit ilustrace, které by je zaujaly. Proto jsem se rozhodla vytvořit barevné ilustrace pomocí materiálového tisku. Jedná se o ruční tisk pomocí šablon a různých materiálů. Tuto techniku jsem si velmi oblíbila již při svých dřívějších pracích. Baví mě experimentovat s různými materiály z běžné domácnosti, které by ostatní mohli považovat za odpad, jako např. síťku od ovoce.

Ke každé pověsti jsem si nejprve vytvořila skicu ilustrace a vyzkoušela několik obrázků. Poté jsem začala pracovat na šablonách k jednotlivým obrázkům. Podle délky jednotlivých pověstí jsem zvolila velikost ilustrace, rozvržení jednotlivých částí ilustrace a vybrala si k jednotlivým částem, jaké použiji barvy. Každou část jsem si pečlivě nakreslila a poté jsem šablony přesně ručně vyřezala řezákem. Na každou takto vyřezanou matici jsem musela zvlášť nanést barvu tiskařským válečkem a ručně ji otisknout pomocí knihařské kosti. Každý obrázek jsem tak zkoušela několikrát v různých barevných variantách, než se mi zdál výsledek dokonalý.

Při své práci jsem používala nejrůznější papírové materiály, různé druhy a gramáže papírů, lepenky, dále různé fólie např. bublinkové, pěnové, potravinářské a alobal.

Veškeré takto vytvořené ilustrace jsem naskenovala ve vysokém rozlišení do počítače a pomocí programu Adobe Photoshop jsem je upravila do finální podoby. Dokončila jsem sazební zrcadlo knihy a umístila již hotové ilustrace.

Dále jsem si vytvořila zmenšenou maketu knih a vyzkoušela různé vazby. Původně jsem chtěla použít klasickou šitou vazbu, ale protože se moje kniha skládá jen z patnácti dvojstránek, vyšla by pouze na dvě složky šité vazby a hřbet by byl příliš úzký. Proto jsem nakonec zvolila harmonikovou vazbu, kde jsem mohla použít silnější papír a jednostranný tisk, čímž se síla hřbetu navýšila a kniha tak působí mnohem lépe. Jelikož jsem chtěla zaujmout především mladší čtenáře, zvolila jsem i větší formát knihy, a myslím si, že děti zaujme i tato netradiční vazba.

Při tvorbě knižní vazby jsem jednotlivé dvojstránky ručně pomocí knihařské kosti navigovala, naohýbala a vše ručně vyřezala. Takto připravené stránky jsem pomocí ohnutého proužku a speciální oboustranné 3M lepicí pásky spojila do knižního bloku. Desky jsem vytvořila pevné poloplátěné.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Každá ze tří zpracovaných knih obsahuje minimálně 12 dvojstran a 12 ilustrací. Rozměr knihy je 26 cm × 21 cm., použitý papír je Flora odstínu barvy 10 a gramáže 240g/m². Na originální ilustrace jsem použila tiskařské barvy pro litografii, ofset a linoryt na ředidlové bázi v odstínech: bílá krycí, žlutá, červená, karmínová, okr světlý a tmavý, kaštanově hnědá, zelená jarní, vavřínově zelená, olivově zelená, oceánově modrá, modrá švestková a černá. Typografii do knihy jsem zvolila jednoduchého stylu, použila jsem písmo Century, velikosti 12 b s prokladem řádků 20 b. Sazbu celé knihy jsem vytvořila v programu Adobe InDesign. Ilustrace byly naskenovány na školním scanneru v rozlišení 600 dpi. Pro drobné úpravy obrázku jsem použila program Adobe Photoshop. Knihy jsem si nechala vytisknout v tiskárně Euroverlag digitálním laserovým tiskem na formát papíru SRA3. Vazbu jsem použila harmonikovou. Desky knih jsem vyrobila z lepenky o šíři 2 mm, hřbet z lepenky o šíři 1 mm, a barveného podlepeného knihařského plátna.

7 POPIS DÍLA

Ve své bakalářské práci jsem vytvořila soubor 3 autorských knih z názvem Vejprnické pověsti. Jedná se o původní pověsti opsané ze starých dobových kronik uložených na Obecním úřadě ve Vejprnicích. Pověsti jsou tématicky rozděleny na pověsti démonologické, historické a etiologické. Knihy jsou vzájemně propojené stejnou vazbou, typografií i úvodní stranou, kde je umístěn znak naší obce. Na každé první straně je napsaná citace z první strany původní kroniky: *„Mnozí lidé rádi čtou kroniky a příběhy lidí těch, kteříž před nimi byli a kterak se za jejich časů dalo. A to pro tu věc, aby příklad z toho vzali...“*

První kniha s názvem Vejprnické pověsti aneb Tajuplná zákoutí naší obce obsahuje pověsti etiologické, které vysvětlují vznik místních názvů, původ některých objektů a vztahují se k různým místům a budovám naší obce. I v těchto pověstech se často vyskytují nadpřirozené jevy. Jako první jsem do knihy sepsala pověst o vzniku názvu naší obce: Jak sedlák Vejprnicím jméno zvoral. Tato jediná pověst je i dnes v naší obci všeobecně známá. Další pověsti se nejčastěji vztahují k dominantě naší obce Kostelu sv. Vojtěcha z 18. století. Dále se zde objevují další většinou církevní objekty jako fara, farská dřevěná lávka, farský kříž a hřbitov. I naše obec měla zakleté poklady a tajné chodby. Tato něčím mystická místa přitahovala lidi od nepaměti.

Knihy obsahují těchto 12 pověstí: Pověst o původu jména obce, Zvláštní zjev v kostele, Pověst o nehnijící mrtvole, Mše dušiček, O ohnivém sudu, Pověst o původu Farského kříže, Tajné farské chodby – skryté poklady, Zakleté poklady, Tajemné sténání v Bábino

lese, Harašení řetězů u pavlače, Pověst o pochovávání sebevrahů, Pověst o ohnivém kočáru.

Druhá kniha s názvem Vejprnické pověsti aneb O strastech našich předků obsahuje pověsti historické, které vypráví o dějinných událostech a místních postavách a ani zde nejsou vyloučeny nadpřirozené motivy.

Do této knihy jsem zařadila pověsti o místních lidech, kterým se událo něco nevysvětlitelného, nadpřirozeného. Setkáme se zde se zakletým sedlákem, bábou Pohodnicí, vyděšeným chalupníkem, s nepoctivým ředitelem nebo náměsíčnou selkou. Jako hlavní pověst v této knize bych vyzdvihla historickou pověst o kněžně Drahomíře, která nechala zardousit sv. Ludmilu. U některých těchto pověstí se dokonce dochovala i jména těchto místních postav.

Kniha obsahuje těchto 10 pověstí: Pověst o zakletém sedláku, Pověst o nepoctivém řediteli, Strašidlo v Draganci, Pověst o černém psu, Pověst o Drahomíře, Náměsíční selka, Bába Pohodnice, O psu s ohnivýma očima, Chalupník a zajíc, Pověst o utonulém dragounu.

Třetí kniha s názvem Vejprnické pověsti aneb Děsy, běsy a jiná strašidla obsahuje pověsti démonologické, které vypráví o setkání s nadpřirozenými silami, jevy a bájnými postavami. Objevují se zde mýtické bytosti, strašidla, různá zjevení a duchové zemřelých. Vejprnické pověsti jsou na tyto jevy opravdu bohaté, najdeme zde nejrůznější druhy strašidel: čarodějnice, vodníky, bludičky, dušičky,

divé ženy, kouzelnice, duše zemřelých, ohnivého muže a zakletá strašidla. Tyto bytosti sehrály v historii významnou úlohu, ačkoli samy fakticky neexistovaly. Byly stvořeny jako výchovný prostředek, měly vyvolat strach a bázeň, a to nejenom u dětí, a donutit lidi správně se chovat.

Kniha obsahuje těchto 11 pověstí: Vodník v Pekelném rybníku, O vodníku v Sádce, Vodník v rybníce „Na vsi“, O ohnivém muži, O světélkách, Bludičky, Duše nekřtěňátek, Kouzelnice, Divé ženy I., Divé ženy II., Divé ženy III.

Každá ze tří zpracovaných knih obsahuje minimálně 12 dvojstran a 12 barevných ilustrací vytvořených materiálovým tiskem. Knihy jsou vázány harmonikovou vazbou v poloplátěných deskách.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Přínos mé práce pro daný obor vidím v dnešní době moderních technologií, grafických programů a digitálního tisku v ojediněle ručně tištěných ilustracích, a hlavně v poctivé ruční vazbě knihy, která je dnes již vzácností. V současné době klasickou knihu stále více nahrazují elektronické knihy, jejichž výroba je lehčí a tedy i levnější. Málo lidí si dnes uvědomuje kolik práce se skrývá za výrobou klasické papírové knihy. A proto si myslím, že každá takto vyrobená kniha se v současnosti dá považovat za samostatné umělecké dílo a mělo by vznikat více takto zajímavých knih.

Za hlavní přínos pak považuji záchranu již zapomenutých pověstí naší obce. Moje snaha byla vytvořit ojedinělé dílo, knihu, která by rozšířila povědomí lidí o historii naší obce a zároveň sloužila i k jejich potěšení. Velmi zajímavý, historický obsah jsem proto obohatila ilustracemi, tak aby přilákal i dětské čtenáře. Kopii mé bakalářské práce věnuji Obecnímu úřadu Vejprnice, jako poděkování za poskytnuté materiály a možnost nahlížení do starých dobových kronik. O knihy projevila zájem také paní knihovnice z místní knihovny, která by knihy ráda využila při připravování besed o historii naší obce pro žáky základní školy. Věřím, že tak moje práce poslouží dnešní mladší generaci, která by se jinak o těchto pověstech nikdy nedozvěděla.

9 SILNÉ STRÁNKY

Jako silnou stránku mé práce bych vyzdvihla vybrané téma a velmi zajímavý historicky cenný obsah práce. Dále snahu sesbírat a zachránit všechny vejprnické pověsti, neopomenout žádnou a zachovat je v původním textu.

Také si myslím, že můj ojedinělý technologický postup tvorby ilustrací pomocí ručně vyřezávaných šablon není dnes v době moderních technologií běžný. Chtěla jsem ukázat, že i v domácím prostředí za použití běžně dostupných materiálů a za pomoci pouze tiskařského válečku můžou vzniknout zajímavé ilustrace. Snažila jsem se pomocí ilustrací v knize zachytit atmosféru tehdejší doby a chtěla jsem, aby byla poznat i místa, kde se pověsti odehrávaly. Protože bych byla ráda, aby kniha oslovila především dětské čtenáře, volila jsem ilustrace jednoduché a barevné.

10 SLABÉ STRÁNKY

Za slabou stránku mé práce považuji to, že se mi nezdařilo uskutečnit svůj původní záměr vytvořit knihu o historii obce a zpracovat významné události z kronik. Shromáždila jsem velké množství materiálů a nebylo v mých silách ani časových možnostech vše zpracovat. Budu se snažit svůj záměr uskutečnit v budoucnu. Málokterý výtvarník je se svojí prací spokojen na 100%. I já dnes vidím v provedeném zpracování mé práce jisté nedokonalosti a možnost udělat je jinak.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

1. SCHIEBL, Jaroslav a Vladimír HAVLIC. *Pověsti z kraje pod Radyní: Radyně, Hůrka, Starý Plzenec, Plzeň, okolí Plzně, Blovice, Spálené Poříčí, Žinkovy, Nepomuk, Rokycany, Radnice, Zbiroh*. Plzeň: Altea production, 2003. ISBN 80-902960-1-7.
2. BUKAČOVÁ, Irena. *Panna vejpůl a jiné pověsti*. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1989. ISBN 80-7088-012-0.
3. JIRÁSEK, Alois. *Staré pověsti české*. Praha: [Anna Pleštilová - Bylo nebylo], 2015. ISBN 978-80-905008-6-0.
4. BUKAČOVÁ, Irena, Jiří FÁK a Karel FOUUD. *Severní Plzeňsko*. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 1997. Historicko-turistický průvodce. ISBN 80-901877-5-7
5. KRÁL, Jindřich. *Moderní knihařství: souborné zpracování poznatků oboru*. Brno: Knihař, 1999. ISBN 80-901924-8-3.
6. KRÁL, Jindřich, KÁŇA, Pavel. *Umění vázat knihy*. Praha: Knihař, 2011. ISBN 978-80-86292-45-8.
7. KOČMAN, Jiří. *Médium papír*. Brno: Vutium, 2004. ISBN 80-214-2626-8.
8. KREJČA, Aleš. *Techiky grafického umění*. Praha: Artia, 1981. ISBN 37-008-81.

B) Internetové zdroje

1. Pověst – Wikipedie. [online].
Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Pov%C4%9Bst>
2. Informace o obci - Oficiální stránky obce Vejprnice. Titulní strana - Oficiální stránky obce Vejprnice [online].
Dostupné z: <http://www.vejprnice.cz/informace-o-obci/>

12 RESUMÉ

In my bachelor thesis I created a cycle of three author books on the topic of Vejprnické pověsti. Vejprnice is a small village located 7 km far from Pilsen. Although it is small village it has a lot of great history which go back to the 10th century. In my work I focused on the old legends of my home town.

I divided this old stories into three books. First book is about places in our village as the church of St. Vojtěcha, parish or old cemetery.

In the second book I focused on stories about old local residents, who has some supernatural or mystical experience. In some of these legend are even preserve the original people names.

Third book is full of mythical creatures. There are witches, ghost, spirits of the death, man in flames and another monsters. All these legends I found in local chronicle which I borrowed from municipal office. In the chronicle I discovered so many amazing information about Vejprnice, which I and even my parents and grandparents didn't know . For example how was created name of our village and how it was changing from 10th century until today.

Most of these old legends people in my hometown never heard of, so I decided to create and preserved these incredible stories for another generations, so it would never be forgotten again.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Klauzurní práce, Cesta do robotárny, 1. semestr, vlastní foto

Příloha 2 – Klauzurní práce, Pověst o Radoušovi, 2. semestr, vlastní foto

Příloha 3 – Kurz materiálového tisku, 2. semestr, vlastní foto

Příloha 4 – Semestrální práce, 2. semestr, vlastní foto

Příloha 5 – Klauzurní práce, Vejprnické pověsti, 3. semestr, vlastní foto

Příloha 6 – Semestrální práce s kůží, 2. ročník, vlastní foto

Příloha 7 – Klauzurní práce, Naše lesy, 4. semestr, vlastní foto

Příloha 8 – Klauzurní práce, Hajánek a Ospalka, 5. semestr, vlastní foto

Příloha 9 – Vejprnické pověsti, originální tisky, vlastní foto

Příloha 10 – Vejprnické pověsti, originální tisky, vlastní foto

Příloha 11 – Vejprnické pověsti, vlastní foto

Příloha 12 – Vejprnické pověsti, desky na originální tisky, vlastní foto

Příloha 13 – Vejprnické pověsti, 1. kniha, vlastní foto

Příloha 14 – Vejprnické pověsti, 2. kniha, vlastní foto

Příloha 15 – Vejprnické pověsti, 3. kniha, vlastní foto

Příloha 16 – Vejprnické pověsti, tvorba přebalu knih, vlastní foto

Příloha 17 – Vejprnické pověsti, přebal knihy, vlastní foto

Příloha 18 – Pamětní kniha obce Vejprnice, vlastní foto

Příloha 1

Klauzurní práce, Cesta do robotárny, 1. semestr, vlastní foto

Příloha 2

Klauzurní práce, Pověst o Radoušovi, 2. semestr, vlastní foto

Příloha 3

Kurz materiálového tisku, 2. semestr, vlastní foto

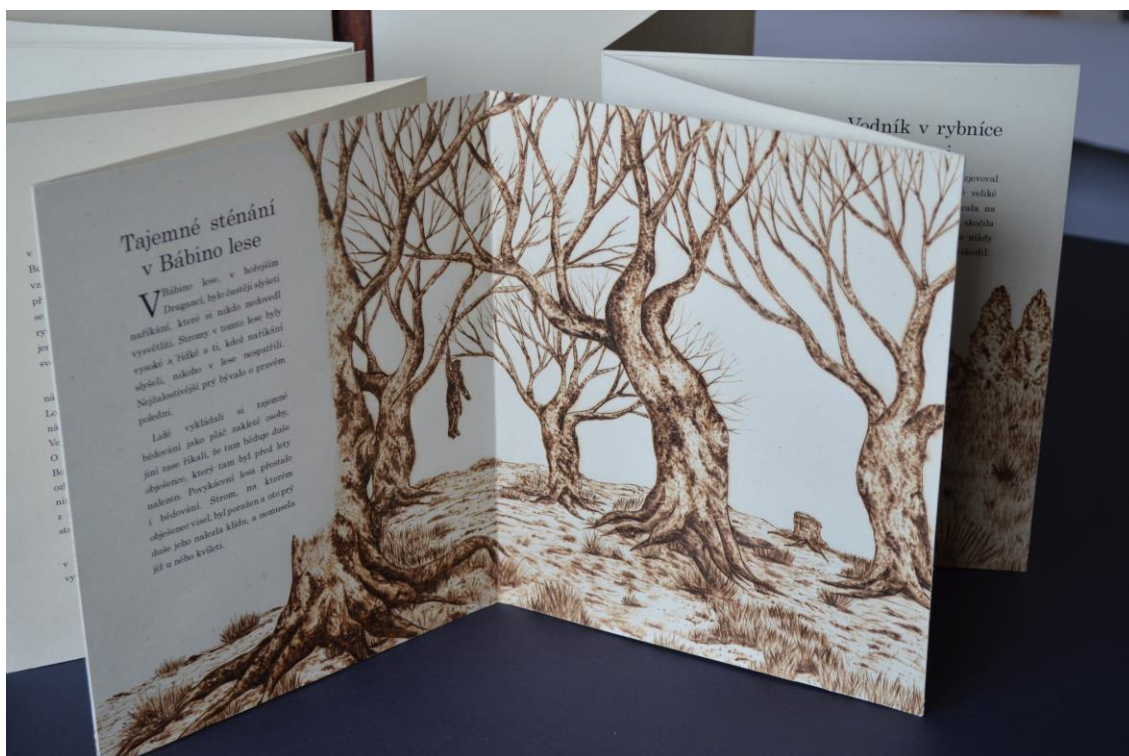
Příloha 4

Semestrální práce, 2. semestr, vlastní foto

Příloha 5

Klauzurní práce, Vejprnické pověsti, 3. semestr, vlastní foto

Příloha 6

Semestrální práce s kůží, 2. ročník, vlastní foto

Příloha 7

Klauzurní práce, Naše lesy, 4. semestr, vlastní foto

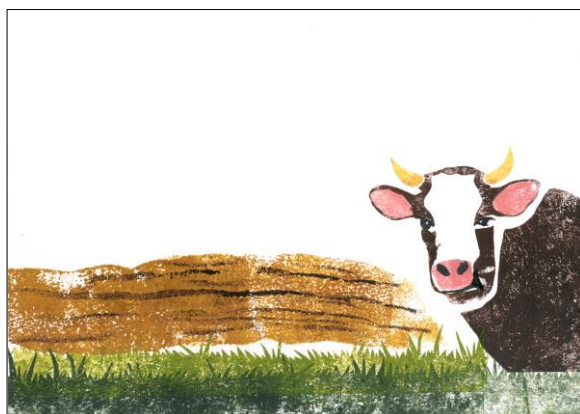
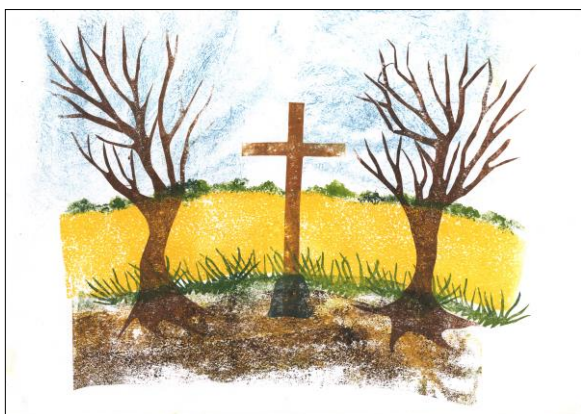
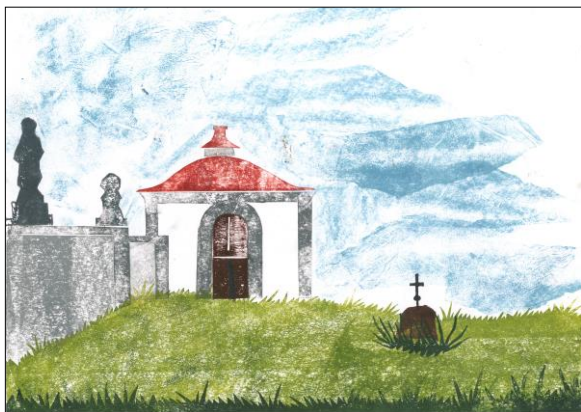
Příloha 8

Klauzurní práce, Hajánek a Ospalka, 5. semestr, vlastní foto

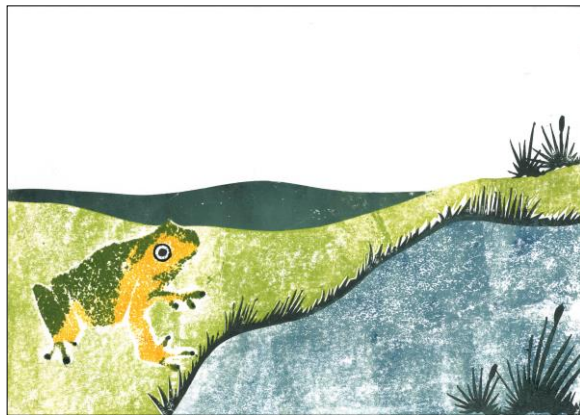
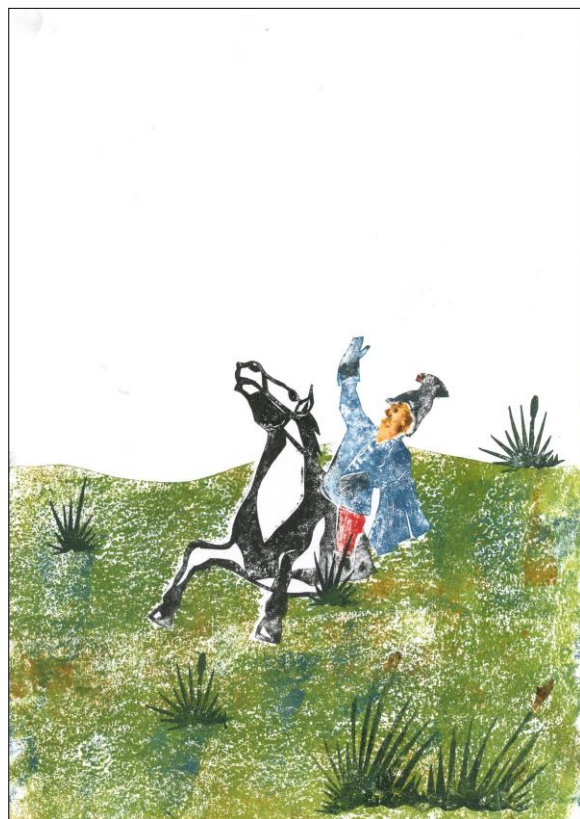
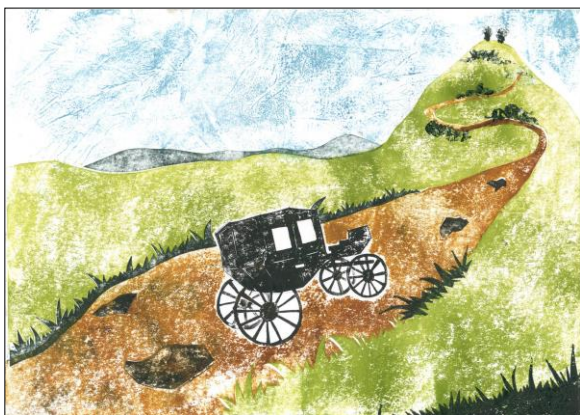
Příloha 9

Vejprnické pověsti, originální tisky, vlastní foto

Příloha 10

Vejprnické pověsti, originální tisky, vlastní foto

Příloha 11

Vejprnické pověsti, vlastní foto

Příloha 12

Vejprnické pověsti, desky na originální tisky, vlastní foto

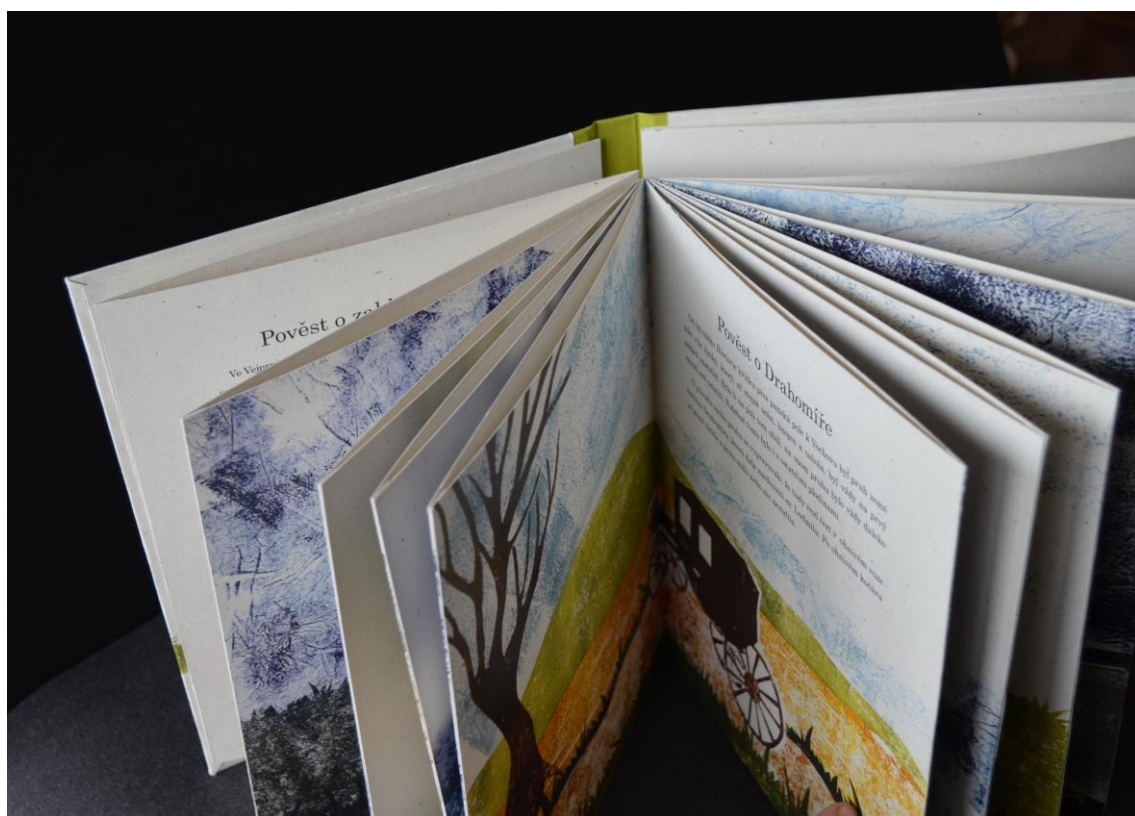
Příloha 13

Vejprnické pověsti, 1. kniha, vlastní foto

Příloha 14

Vejprnické pověsti, 2. kniha, vlastní foto

Příloha 15

Vejprnické pověsti, 3. kniha, vlastní foto

Příloha 16

Vejprnické pověsti, tvorba přebalu knih, vlastní foto

Příloha 17

Vejprnické pověsti, přebal knihy, vlastní foto

Příloha 18

Pamětní kniha obce Vejpřnice, vlastní foto

